

Viharnik

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE LESNA SLOVENI GRADEC GOZDARSTVO IN LESNA INDUSTRIJA N. SOL. O.

LETO XII. — PRAZNIČNA STEVILKA

AVGUST 1979

POSTNINA PLACANA

**OB OTVORITVI NOVIH PROIZVODNIH
PROSTOROV ČESTITAJO VSEM
DELAVCEM TEMELJNE ORGANIZACIJE
ZDRUŽENEGA DELA TOVARNE POHIŠTVA
PAMEČE**

**SAMOUPRAVNI ORGANI IN
DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE
TOZD TOVARNE POHIŠTVA PAMEČE**

RAZVOJ LESNE INDUSTRIJE V PAMEČAH

Začetki razvoja lesne industrije v Pamečah segajo daleč nazaj, tja v začetek prve polovice 19. stoletja. Takrat je stala na desni strani potoka Trobeljšnica majhna mizarska delavnica, na levi strani ceste pa žaga venecijanka. Malo nižje, kjer sedaj stoji hiša Vrtarja in Santnerja so bili občinski mlini. V omenjeni mizarski delavnici so v tistem času izdelovali stole, mize, krste, pa tudi postelje in omarice — le te so služile kot bala bogatim nevestam. V tej delavnici pa so bili baje izdelani še sedanji starotrški cerkveni stoli. Trdnih in zapisanih dokazil za to ni, ker na stolih ni zapisane letnice, ampak samo ime Rudolf.

Stole, mize, krste in bale nevestam so v tej delavnici izdelovali vse do leta 1870/71, ko je pogorela. Leta 1872 so na pogorišču zgradili novo stavbo, v kateri pa je bil za mizarsko delavnico določen le manjši del prostora. Temu še danes pravijo Berštat, večji del stavbe pa je bil namenjen gostilniški dejavnosti. Da je bila ta stavba res postavljena leta 1872, je dokaz kovinski napis R 1872 F, ki je bila takrat pritrjena na vhodnih vratih, sedaj pa je po malomarnosti ali nevednosti kot armatura betonske plošče nad bivšim vodnjakom (štepihom), ki je na dvorišču takratne mizarske delavnice. V istem času so nemški tovarnarji zgradili na današnjem prostoru strojne hale novo stolarno, takrat imenovano »Žesel Fabrik«, ki je imela tudi naravno sušilnico in sortirnico lesa. V njej so izdelovali stole z rešetkastim sediščem. Vse do prve polovice 20. stoletja pa so delali tudi lesno volno, ker samo izdelovanje stolov ni prinašalo dobička.

V istem času, ko so zgradili takratno »Žesel Fabrik«, je postavil Druškovič novo žago in sicer na prostoru, kjer stoji današnja trgovina. V tej žagi je bil tudi križni jarmenik (kreuzgater). K tej žagi so leta 1903 prizidali občinsko elektrarno za mesto Slovenj Gradec. Elektrarna je dajala istosmerni tok MOV, iz turbine pa je bil podaljšek glavne osi priključen na polnojarmenik. Le ta je bil kratek čas v pogonu. Zaradi pomanjkanja gonilne sile so ga demontirali in obnovili leta 1920 križni jarmenik — le temu je dajal gonilno silo istosmerni elektromotor.

V času okupacije in vse do leta 1946 je to žago imel v najemu takratni trgovec Štefan Šerbak iz Pameč. Leta 1948 je žaga prešla v upravljanje takratnega okrajnega ljudskega odbora Slovenj Gradec in se je imenovala »Okrajna žaga«. Prvi direktor je bil Jože Tretjak, žagovodja pokojni Franc Lahovnik, žagar pa je bil Toni Ignac. Administrativne posle, ki niso bili tako zahtevni kot v današnjem času, sta opravljala kar direktor in pokojni Franc Pevec. Pevec je delal tudi kot prevzemovalec hlodovine in skladiščnik re-

zanega lesa, zato je bil njegov delovni dan pogostokrat dolg tudi 16 ur ali več. Prvi mizar v takratni »Okrajni žagi« je bil Ivan Repas, tesar Jože Čevnik, zidar Jože Kašnik, skladiščni delavci pa so bili Avgust Škratek, Avgust Kotnik, pokojni Alojz Matvoz in Jurij Pogač, ki ima že več kot 30 let delovne dobe v naši TOZD. Še vedno je dokaj krepak in delaven. Je vodja stiskalnice, lahko rečemo, da je glava oziroma začetek naše proizvodnje.

Ker so bile potrebe po večji proizvodnji iz dneva v dan večje, administrativnih poslov nista več opravljala direktor in njegov pomočnik, ampak Tilčka Hudopisk. Ta je opravljala za tiste čase delo mezdne knjigovodkinje, delo knjigovodkinje, bila je vodja splošnih služb in podobno.

Potrebe po lesnih izdelkih so se hitro večale, zato so pričeli misliti na večjo mizarsko delavnico. Z udarniškim delom so jo zgradili iz bivše sušilnice in stolarne. Iz Prevalj so vanjo pripeljali nekaj starih strojev. Prvi mizarski mojster v tej delavnici je bil Jože Leskovšek. Glavni proizvodi so bile otroške postelje, čebelji panji, tu in tam so izdelali kakšno sobno pohištvo, pa tudi krste (zaboje) so še vedno izdelovali. Delavci niso poznali prostih sobot oziroma 42-urnega delavnika, še ob nedeljah so delali udarniško, saj je bila potrebna obnova v vojni porušene domovine.

Neutrudni delavci so zgradili za tiste čase moderno sušilnico, nad elektrarno pa uredili začasno skladišče lažjih izdelkov. V sušilnico so lahko naložili od 10 do 12 m³ lesa, ki pa se je sušil tudi po 10 dni. Pogosto pa je prišlo v sušilnici do požarov, ker se je kurilo z mehkim suhim gorivom, ki je dajalo veliko temperaturo. Požare so gasili z vodo, ker sodobnih aparatov za gašenje še ni bilo. S takim načinom gašenja se je les poškodoval, večkrat ga je bilo uporabnega le 10 do 20 %.

Zaradi bolezni so morali zamenjati direktorja, vrstili so se problemi, eden večjih je bil pomanjkanje hlodovine. Zaradi tega sta se ustavili žaga in zabojarina. Ker ni bilo lesa, so mizarji vzeli v roke sekire ter šli podirati les v razne kraje Pohorja. Vse te krize so bile v letu 1950 in 1951 in so trajale do leta 1953, ko se je okrajna lesna industrija v Pamečah priključila k bivšemu LIP Slovenj Gradec.

Stanje se je spremenilo: preusmerila se je proizvodnja, v mizarski delavnici so opustili izdelavo otroških postelj in pričeli serijsko izdelovati kuhinjske kredence (UNEC in RI-KO). Število zaposlenih se je povečalo, prostori so postajali prenatrpani, zato so pričeli misliti na gradnjo novih objektov. K prvi zasilni delavnici so začeli graditi ob sedanjih pisarnah spodnji del strojne hale, nato še zgornji del, šele nato so podrli zasilno delavnico in postavili novo. Leta 1954 se je tem objektom pridružila še zabojarina, ki se je močno razvila, saj je poleg vseh vrst zabojev izdelovala še posebne JAFFA zaboje za izvoz. V žagi so zopet postavili polnojarmenik; mizarska delavnica je morala dati prednost zabojarini; ta pa novi proizvodnji sredic za panel plošče. Iz Suhlega dola so pripeljali furnirnico in pričeli s pripravo za izdelavo panel plošč. Tako je bila ukinjena zabojarina nato še žaga. Iz žage so naredili skladišče, sočasno so postavljali furnirnico.

V letu 1970 je obstala elektrarna, ker ni več zadoščala vse močnejšim strojem, vidna pa so še gonilna kolesa, regulator, komandna plošča, zbiralnica in francisova turbina.

Ker pa so potrebe trga zahtevale nove izdelke, je počasi proizvodnja panelk popuščala prednost izdelavi stenskih oblog in vratnih podbojev. Prve obloge in podboji so bili izdelani še iz panelk, kasneje so bile lesenitne in končno prevladuje iverica.

V letih 1972—1974 se je bivša Okrajna žaga oziroma Lesno-industrijski obrat Pameče preimenoval v TOZD Tovarna pohištva Pameče.

Franc Ring

Nastajanje novih proizvodnih prostorov

Po zelo raznoliki proizvodnji in dokaj počasnem razvoju v obdobju od sredine 19. stoletja pa do 1. 1974 je šele ob koncu tega leta prišlo do prvega večjega vlaganja v TOZD Tovarno pohištva v Pamečah.

V tem letu je bilo v TOZD zaposlenih v poprečju 155 delavcev in so dosegli 32.000.000 din skupnega prihodka. Investicijski program je predvidel izgradnjo nove proizvodne hale za površinsko obdelavo in montažo, nove kotlovnice in skladišča gotovih izdelkov. S tem šele so bili dani prvi resnejši temelji nadaljnjega še hitrejšega razvoja in možnosti doseganja večje in predvsem kvalitetnejše proizvodnje.

Tako je po uspešno zaključeni investiciji v 1. 1975 pričela strma rast TOZD Tovarne pohištva v Pamečah.

Število zaposlenih se dvigne prek 200 v letu 1977 in na 240 delavcev leta 1978, skupni prihodek pa je rasel še hitreje, saj beležimo leta 1977 95.480.000 din, leta 1978 pa že 137.975.492 din. V tem obdobju je vseboval proizvodni program furnirane stenske in stropne obloge, furnirane suhomontažne podboje, finalizirano in furnirano rolo omarico, proizvodnjo furnirskih listov za TOZD Prevalje in proizvodnjo raznih letov.

Tržišče je dokaj hitro in uspešno sprejemalo naše gotove izdelke, zato smo na osnovi dobrih poslovnih rezultatov in ugodne tržne analize pričeli ob koncu leta 1978 z izdelavo novega investicijskega programa, ki ga je delavski svet TOZD in centralni delavski svet LESNE sprejel junija leta 1978. Ta je predvideval proizvodnjo 100.000 kom furniranih suhomontažnih podbojev, 500.000 m² furniranih stenskih in stropnih oblog, 40.000 kom finaliziranih rolo omaric, 400.000 m² furnirskih li-

stov za proizvodnjo vratnih kril in 300.000 kom tekočih metrov raznih letov.

Vrednost skupnega prihodka naj bi znašala 250.000.000, število zaposlenih pa naj bi porastlo na 350.

Ob tem naj bi se bistveno povečala tudi produktivnost in seveda poslovni rezultat, ki je izkazoval ugodno bilanco virov za odplačila vseh starih in novih obveznosti, ki bi nastopile.

Z izgradnjo nove tovarne je investicijski program predvidel tudi veliko novih tehnoloških pridobitev, od katerih je najpomembnejša možnost proizvodnje ploskovnih elementov sobnega pohištva in doseganje nove kvalitete ter širšega asortimana strukturiranih oblog in drugih elementov notranje opreme, ki dosedaj ni bila prisotna na našem tržišču.

Sočasno je program predvidel tudi selitev obstoječe proizvodnje iz starih v nove proizvodne prostore ter ureditev skladišč za reprodukcijski material in surovine.

Vrednost investicijskega programa je bila za gradbeno in instalaterska dela 48.083.418 din, domača oprema 2.096.310 din, uvozno opremo 35.255.401 din, skupaj naložba v osnovna sredstva 90.340.492 din, v trajna obratna sredstva 14.013.000 din, kar daje skupno vrednost investicije 104.355.492 din.

Tako smo 27. junija lani zasadili prvo lopato in pričeli najprej z izgradnjo glavnega proizvodnega objekta, malo zatem pa še ostalih dveh dvoran za skladišče furnirja in gotovih izdelkov ter aneks z delavnicami za vzdrževanje in pisarniškimi prostori za strokovne službe v TOZD. Dela so po zaslugi zelo uspešnega izvajalca

gradbenih del TOZD GRADIS Ravne s kooperanti zelo hitro napredovala, tako da beležimo 6. septembra lani že zapiranje glavnega proizvodnega objekta in zatem takoj začetek vseh instalacijskih del.

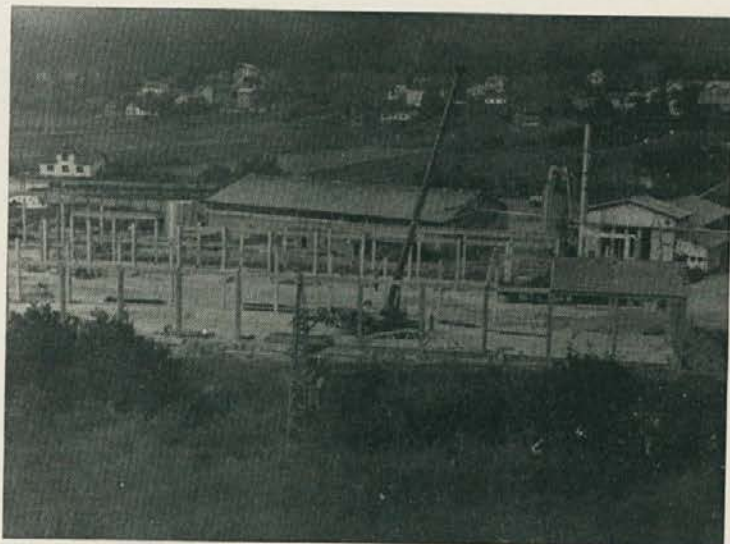
1. decembra lani smo ustavili proizvodnjo v starih proizvodnih prostorih in pričeli s selitvijo in montažo stare in nove strojne opreme. Ob hitri in kvalitetni montaži domačih in tujih dobaviteljev strojne opreme smo pričeli s poskusno proizvodnjo že 16. januarja letos.

Kot je že omenjeno, je bil izvajalec vseh gradbenih del TOZD Gradis Ravne s svojimi kooperanti; izvajalec instalacij ogrevanja, odsesavanja, komprimiranega zraka in tehnološke pare je bila KLIMA Celje, vseh elektro instalacij pa RŠC Velenje. Dobavitelj vse strojne opreme iz uvoza je bil »Slovenijales Handels« iz Münchna. Sredstva za to naložbo so omogočili LB, Temeljna koroška banka Slovenj Gradec, Slovenijales Ljubljana, Zavarovalnica Maribor, Gradis, TOZD Ravne, Klima Celje, RŠC Velenje in Primat Maribor.

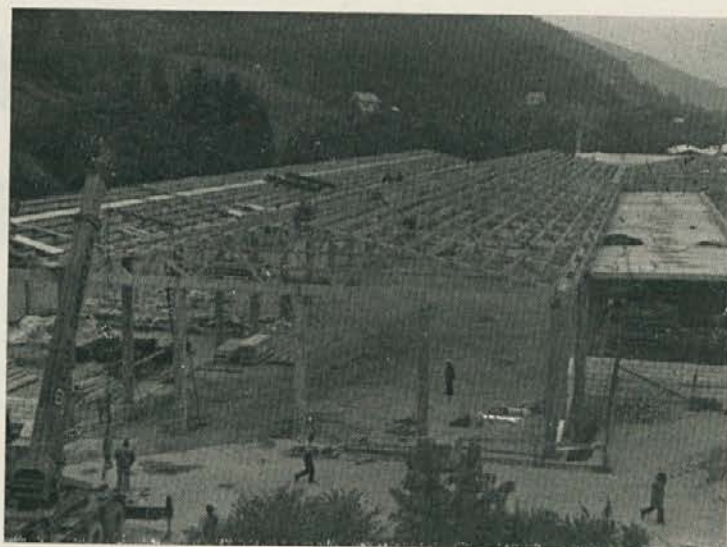
Vse projekte so izdelali — za gradbena dela inž. Kolarič s sodelavci; za instalacije

Začetek gradnje nove proizvodne hale — prvi stebler

Ogradnje naše tovarne

Pred postavitvijo ostrešja

ogrevanja, komprimiran zrak in tehnološke pare inž. Janez Komljanec s sodelavci; za odsesavanje prahu, žagovine in odpadkov inž. Marjan Podbreznik; za elektro instalacije inž. Stane Ovnič; za tehnologijo pa inž. Janko Stanovnik s sodelavci TOZD Pameče. Nadzorni organi so bili za gradbena dela tovariš

Tone Kresnik, za elektro instalacije inž. Stane Ovnič in za instalacije ogrevanja ter odsesavanja inž. Ivan Kop. Investicijski program so izdelali inž. Stanovnik, inž. Komljanec in dipl. oec. Cvetka Verglez s sodelavci TOZD Pameče.

Z realizacijo tega programa je TOZD Tovarna pohi-

štva Pameče pridobila 7200 kvadratnih metrov proizvodnih in pomožnih prostorov, 1500 m² novih skladiščnih prostorov, sprostitev prejšnjih objektov za nove povečane potrebe in kompletno zunanjo ureditev.

Doba poskusne proizvodnje od sredine januarja do aprila meseca letos je tako

za nami. Danes tovarna normalno obratuje, mesečno dosežena proizvodnja pa že presega količine, ki jih je predvidel investicijski program. Ob teh dogodkih nas preveva misel, da je bila dosežena velika delovna zmaga in ugotovitev, da kolektivu zaupana sredstva že dajejo prve rezultate.

Beno Karner

NAČRTI ZA PRIHODNOST

V naslednjih letih, ko bo TOZD maksimalno obremenjen z odplačilom anuitet, ne načrtujemo novih investicij ali večjega vlaganja v osnovna sredstva. Potrebno pa bo povečati veliko skrbi izpopolnjevanju tehnološkega procesa, saj bi pri tako hitrem napredku tehnologije v lesni predelavi današnji nivo čez nekaj let ne zagotavljal več take konkurenčnosti na tržišču, kot jo danes.

Zato bo potrebno po potrebi skrbeti za menjavo potrošene strojne opreme z novo — še popolnejšo ter uvedbo raznih tehnoloških izboljšav, ki bi naj omogočile predvsem maksimalno izkoriščanje vseh proizvodnih kapacitet ob visoki produktivnosti in dobri kvaliteti gotovih izdelkov.

Vsekakor pa daje tako opremljena tovarna s še večjo količinsko proizvodnjo kot je danes, ob dobrem delu vseh strokovnih služb in organiziranosti na nivoju TOZD in DO, še velike možnosti nadaljnjih povečav in predvsem specializacije proizvodnje.

Potrebe tržišča namreč kažejo možnosti še večjega sprejemanja količin tako doma kot na tujem, predvsem ob vse večji prilagodljivosti proizvodnje potrebam in željam kupcev.

Tako lahko danes s smelostjo trdimo, da bi katerikoli izmed štirih glavnih artiklov zdaj predstavljal lahko samostojen proizvodni program, ob čemer bi bili dani pogoji za visoko modernizacijo in avtomatizacijo proizvodnega procesa. Ob tem je razveseljivo dejstvo, da bi bilo potrebno samo minimalno povečanje števila zaposlenih, kar je vsekakor v skladu s stanjem. Kot vemo, obstaja občutno pomanjkanje delovne sile vseh izobrazbenih struktur.

Vsem sodelavcem TOZD Pameče, LESNE Slovenj Gradec ter vsem ostalim dejavnikom v občini in regiji torej ni odveč priporočilo, da se naj ob sestavi naslednjih srednjeročnih programov dobro zamislijo in kompleksno upoštevajo dano situacijo.

Beno Karner

UPOKOJENCI MED NAMI

Lansko leto smo povabili na ogled tovarne in proizvodnje naše upokoјence. Vsi so bili prijetno presenečeni, kako velik korak je napravila naša TOZD, saj je precej upokoјencev takšnih, ki so bili upokoјeni pred ukinitvijo žage. Z našimi upokoјenci smo si ogledali proizvodnjo, seznanili smo jih tudi o našem poslovanju, nato pa smo jih povabili na majhno zakusko, kjer smo kramljali, oni pa so obujali spomine na težke dni, ki jih je preživil naš TOZD do leta 1973.

Ob zaključku pa smo jih povabili, da se udeležijo tako polnoštevalno tudi naše otvoritve novih proizvodnih prostorov.

Tučman Srečko

Gospodarjenje skrb za rezultate

V obdobju od priključitve obrata v Pamečah bivšemu LIP Slovenj Gradec pa vse do leta 1974 obrat ni dosegal poslovnih rezultatov, na osnovi katerih bi bilo možno misliti na pomembnejša investicijska vlaganja. Ravno tako so bila močno okrnjena sredstva stanovanjskega sklada in sklada skupne porabe, osebni dohodki pa so bili pod poprečjem ostalih obratov.

Vzroki za tako stanje v tem času so bili predvsem v iskanju ustreznega proizvodnega programa in v zvezi s tem stalno spreminjanje artiklov, ki bi jih naj proizvodnja dajala na tržišče, neustreznih delovnih prostorih in slabi tehnološki opremljenosti.

Zato je veljala glavna skrb ob prvem večjem vlaganju v letu 1974 predvsem posodobitvi tehnološkega procesa, zgraditvi ustrežnejših delovnih prostorov in pridobitvi dodatnih strokovnih kadrov, kar vse naj bi zagotavljalo ustrezen dvig produktivnosti, dosego boljše kvalitete izdelka in še večje izkoriščanje surovin.

Doseganje vseh navedenih elementov gospodarjenja je bilo zelo pomemben faktor v letih 1974 do 1978, ko je bilo potrebno zagotoviti ustrezno količinsko prodajo in doseči vsaj zadovoljive prodajne cene gotovim izdelkom. Tako si je kolektiv v TOZD TP Pameče v tem obdobju zadal težko nalogo, da ob dobrem delu vseh sektorjev skupnih služb, predvsem prodajnega, doseže čim prej večjo količinsko proizvodnjo z ustrežno kvaliteto, jo tudi uspešno proda ter da bi z doseženimi rezultati bil sposoben plačati vse obveznosti in poskrbeti tudi za delovnega človeka.

Na osnovi takih odločitev je kolektiv sprejemal v tem obdobju dokaj smelega gospodarske načrte in dosegal sledeče količine in vrednosti:

1. Proizvodnja	2. Prodaja	3. Realizacija — prodaja vrednostno	4. Število zaposl.
LETO 1974			
a) obloge 193.950,34 m ²	103.222,29 m ²		
b) podboji 31.943 kom	28.141 kom		
c) rolo omarice 1.314 kom	986 kom	32.000.000.—	156
d) furnir za vratna krila 298.236,19 m ²	298.236,19 m ²		
LETO 1975			
a) obloge 214.859,79 m ²	195.112,05 m ²		
b) podboji 28.825 kom	18.345 kom		
c) rolo omarice 14.806 kom	14.307 kom	48.156.000.—	154
d) furnir za vratna krila 219.523,83 m ²	219.523,83 m ²		
LETO 1976			
a) obloge 282.776,19 m ²	340.118,50 m ²		
b) podboji 29.794 kom	35.304 kom		
c) rolo omarice 8.185 kom	8.898 kom	64.870.000.—	167
d) furnir za vratna krila 240.896,98 m ²	240.896,98 m ²		
LETO 1977			
a) obloge 263.549,83 m ²	277.301,47 m ²		
b) podboji 62.271 kom	60.658 kom		
c) rolo omarice 15.496 kom	15.496 kom	95.480.000.—	203
d) furnir za vratna krila 316.303,10 m ²	316.303,10 m ²		
LETO 1978			
a) obloge 398.202,23 m ²	419.648,51 m ²		

b) podboji	42.501 kom	51.516 kom		
c) rolo omarice	24.435 kom	24.421 kom	137.975,492.—	240
d) furnir za vratna krila	385.159,04 m ²	385.159,04 m ²		

Ob takih dosežkih na področju proizvodnje in prodaje ni izostal tudi končni rezultat, saj je TOZD Pameče v teh letih pokrival vse svoje obveznosti in omogočil ustrezen družbeni in osebni standard svojim zaposlenim.

K temu je seveda veliko pripomoglo zalaganje vsakega posameznika, ki je z dobrim delom omogočil velik dvig produktivnosti in dobro izkoriščanje materialov. Doseganje takih ciljev so spremljale razumljivo tudi težave in problemi, predvsem na področju prodaje v izvoz, kjer smo se vedno srečevali z nizkimi cenami in ostrimi zahtevami po kvaliteti naših izdelkov, ob neustreznem razmerju cen in surovin doma in na tujem, na drugi strani pa s problemi osvajanja domačega tržišča, ki še ni bilo seznanjeno z našimi izdelki in jih je seveda počasi vendar gotovo sprejemalo vedno več in več.

Tako lahko trdimo, da je sprejetje zadnjega investicijskega programa za takšno širitev asortimana in povečanje proizvodnje vsekakor plod doseženih proizvodnih in prodajnih rezultatov zadnjih let in ob tem izražena dejanska potreba tržišča, kar pa je ob takih odločitvah najpomembnejše in velika garancija, da uspeh ne more izostati.

Da bi se izognili zagonskim stroškom ob zadnji investiciji, si je kolektiv v Pamečah zadal že v prvem letu po izgradnji, to je za leto 1979, tak gospodarski načrt, ki predvideva doseči vrednost prodaje, kot jo je predvidel investicijski program šele za leto 1980.

Tako naj bi dosegli sledečo količinsko proizvodnjo in prodajo za domači trg in izvoz:

— obloge	600.000 m ²
— podboji	80.000 kom
— rolo omarice	40.000 kom
— ploskovni elementi	30.000 m ²
— furnirski listi za vratna krila	490.000 m ²
— razne letve	300.000 tkm

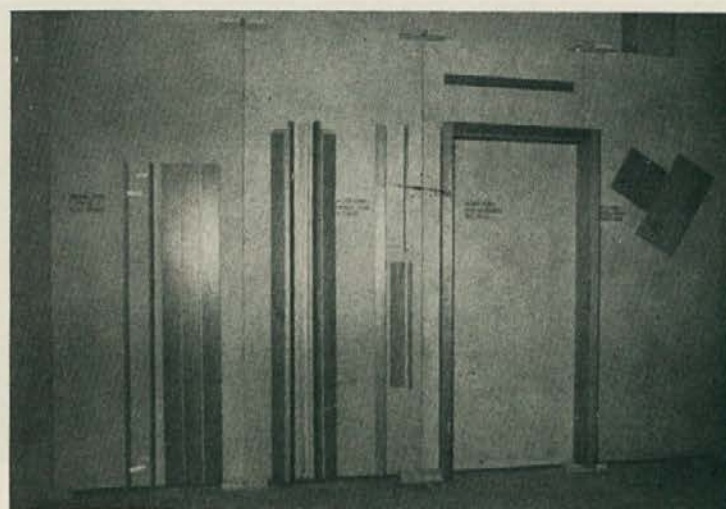
Število zaposlenih bo doseglo ob koncu leta številko 350. Za dosego takih ciljev je kolektiv v letošnjem letu že vložil velike napore, saj je bilo ob tako velikem izpadu proizvodnje v začetku leta potrebno tudi z nadurnim delom in z delom v sedmih dodatnih sobotah pomagati pri hitrejšem pokrivanju izpadov.

V drugi polovici leta bo veljala vsa skrb še nadaljnemu povečanju proizvodnje, dvigu produktivnosti, boljši organiziranosti in vsesplošni štednji, predvsem s surovinami in repromateriali, kar bi nam omogočilo doseči 100% planirano proizvodnjo in realizacijo najkasneje v novembru letošnjega leta ter s tem doseči tudi planiran finančni rezultat.

Istčasno bodo veliki naporji usmerjeni v še nadaljne povečanje prodaje v izvoz in pridobivanje novih kupcev na domačem tržišču, kljub temu da trenutno problema s prodajo nimamo. V kolikor bi ne prišlo letos do nadaljnega bistvenega povečanja nabavnih cen surovin in repromateriala, bi ob sedaj veljavnih prodajnih cenah naših izdelkov ob koncu leta ne lahko, vendar z angažiranjem slehernega posameznika v kolektivu, vsekakor morali doseči v celoti planirane rezultate.

Ob tem je razveseljiva ugotovitev, da si bo kolektiv ob takem tempu dela in doseganju količin ustvaril odlične pogoje za uspešen začetek novega poslovnega leta, kar je še posebej pomembno.

Beno Karner

Suhomontažni podboji

Kadrovska politika in izobraževanje

Zaradi povečanja proizvodnih prostorov in same proizvodnje v naši tovarni se je občutno povečalo število delavcev. Z zadovoljstvom ugotavljamo, da se je izboljšala tudi kvalifikacijska struktura.

Ce primerjamo stanje števila zaposlenih pred petimi leti (155 zap.) in danes (300 zaposlenih — stanje 30. 6.), ugotovimo 100% povečanje, do konca letošnjega leta pa se bo število zaposlenih povečalo za nadaljnjih 15%.

Pozitivna plat pri zaposlovanju v naši tovarni je prav gotovo sorazmerno hitrejša rast proizvodnje in realizacije, kot pa je naraščalo število zaposlenih. Tudi upravni in administrativni kader je veliko počasneje naraščal kot delavci v proizvodnji.

Pri uvajanju v delo nam je nekaj problemov povzročila fluktuacija novincev, predvsem mladih delavcev, ki so šele končali šolanje, pa je potrebno daljše uvajanje in tudi vključevanje in prilagajanje delovni sredini.

V naši temeljni organizaciji smo posvetili veliko pozornost organiziranju strokovnih služb, ki so namenjene proizvodnji, saj uspešno delovanje le-te pogojuje uspešno delo v sami proizvodnji. Trudimo se pridobiti čim več strokovno uspo-

sobljenih sodelavcev, ker nova tehnologija v naših novih proizvodnih prostorih zahteva najprej dobro pripravo organizacije dela, šele nato pa številčno povečanje zaposlenih.

Naš kolektiv je mlad, eden najmlajših v Lesni, saj je povprečna starost (dne 31. 3. 1979) znašala 31,4 let, v zadnjih mesecih pa so združevali delo v naši temeljni organizaciji predvsem mladi ljudje in podobno pričakujemo tudi do konca letošnjega leta, zato se bo povprečna starost še zmanjšala, po predvidevanjih za cca 5%.

Izobraževanje v naši temeljni

ni organizaciji poteka s sodelovanjem Izobraževalnega centra Lesne, ki nam je v preteklih letih organiziral šolo za lesne delavce I., II. in III. stopnje. Naši delavci pa so se udeležili tudi tečajev za viličariste, za kurjače visokotlačnih parnih kotlov in tečajev za brusilce.

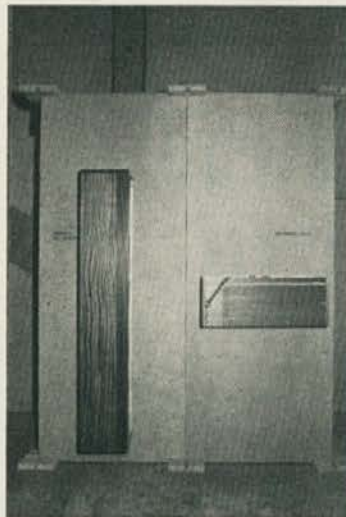
V letošnjem in prihodnjem letu nameravamo organizirati razne tečaje in seminarje za strokovno izpopolnjevanje. Tako imajo delavci, ki združujejo delo v naši temeljni organizaciji ugodne pogoje tudi na tem področju. I. R.

Stanje 30. 6. 1979

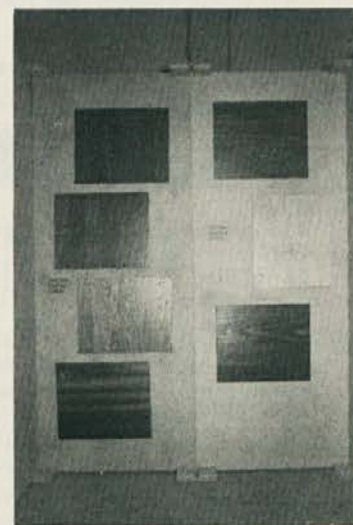
Zaposleni	M	Ž	Mladina do 18 let
	144	133	28

Profili poklica	izobrazba						
	dejanska			po delov. mestih			
	M	Ž	Skupaj	M	Ž	Skupaj	
ozkega:	NK	81	122	203	77	110	187
	PK	54	10	64	55	25	80
širokega:	K	6	3	9	6	—	6
	NS	3	—	3	4	—	4
srednjih	VK	15	10	25	14	10	24
šol	SS	—	1	1	3	1	4
višjih šol:	VSS						
visokih šol:	VS						
SKUPAJ		159	146	305	159	146	305

Naši izdelki

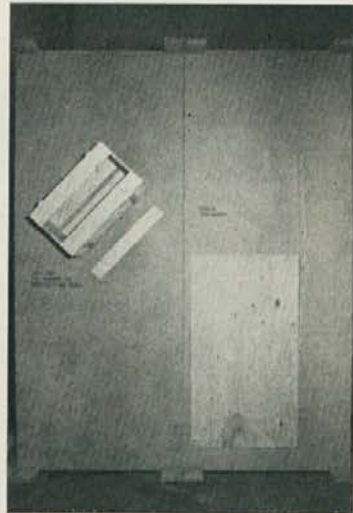
Rolo omarice — izdelek, ki dopolnjuje program Tovarne stavbnega pohištva Radlje in Tovarne oken Podvelka

Nov proizvodni program — ploškovni elementi

Naše stenske in stropne obloge so izdelane iz ivernih plošč in furnirane z različnimi plemenitimi furnirji (mahagoni, anigre, koto, jesen, brest, macesen, smreka). Površine so obdelane s polbleščečim lakom, v naravnih ali luženi izvedbi. Te obloge so bodisi gladke ali pa hrapave (otipljiva struktura lesa). Na stene in strop jih je lahko pritrčiti.

Prvi izdelki: Jaffa zaboji in panelne plošče

Družbeni standard in stanovanjske razmere

V naši temeljni organizaciji beležimo v zadnjih letih hiter razvoj proizvodnje, tako v kvaliteti in količini proizvodov, kar je seveda pogojeno z naglim naraščanjem števila zaposlenih, saj je od leta 1974 pa do polovice letošnjega leta poraslo za več kot 100 %.

Vsa prizadevanja delavcev so usmerjena k zagotavljanju boljših pogojev dela in spremljanju sodobnih tehničnih dosežkov za čim večjo produktivnost dela. Kljub tem prizadevanjem pa v TOZD ne zanemarjamo področje družbenega standarda, ki v svojem uveljavljanju lahko kvalitetno pripomore k povečanju produktivnosti. V tej smeri smo pristopili k načrtnemu delu na področju:

- stanovanjske politike,
- družbene prehrane,
- rekreacije

in zagotavljanju minimalnih standardov delavcev ob zaposlovanju.

Na področju stanovanjske politike smo v zadnjih letih storili mnogo, vendar smo v preteklem obdobju pristopili k bolj kompleksnemu in načrtnemu delu in v ta namen izdelali srednjeročni in sanacijski program. V obdobju od leta 1974 do 1979 smo kupili 21 stanovanj v skupni velikosti 868,34 m². Za kredite delavcem ki so se odločili za individualno gradnjo, je bilo v tem obdobju dodeljenih 2.249.900 din. Sredstva stanovanjskega sklada pa smo tudi uporabili za sofinanciranje — reševanje stano-

vanjske problematike z drugimi OZD, v katerih so zaposleni zakonci naših delavcev. Za skupno reševanje stanovanjske problematike bo potrebno pristopiti še k večjemu dogovarjanju z drugimi OZD, kajti urejene stanovanjske razmere so eden izmed pogojev dobrega počutja delavca, kar pa se odraža v njegovi produktivnosti in pripadnosti TOZD. S podpisom družbenega dogovora o minimalnih standardih delavcev ob zaposlovanju smo si zadali odgovorno nalogo in hkrati obvezo do delavcev, ki so že zaposleni in ki jih zaposlujejo. Tu je pereč problem predvsem pri delavcih, ki prihajajo iz drugih republik, katerim bo potrebno v bodoče posvetiti še več pozornosti, da se bodo lahko enakopravno vključevali v naš sistem samoupravljanja, kot enakopravni člani kolektiva.

V ta namen bi se bilo potrebno dogovarjati s Samoupravno stanovanjsko skupnostjo in drugimi zainteresiranimi OZD, da bi pričeli z izgradnjo samskega doma, s katerim bi lahko delavcem, ki prihajajo iz drugih republik nudili primerne pogoje za bivanje.

Da dobijo delavci topel obrok hrane med delovnim časom, imamo organizirano lastno kuhinjo, ki daje delavcem dokaj kvaliteten obrok hrane. Stroški prehrane se gibljejo v okviru, ki ga določa sindikalna lista in SS o skupnih osnovah in merilih za razporeditev ČD in delitev za OD in skupno porabo.

Že sedaj smo posvečali vso pozornost rekreiranju delavcev in se vključevali v razne športne dejavnosti. Sodelovali smo na večjih tekmovanjih sindikalnih iger in športnih srečanj z drugimi TOZD. Na področju rekreacije pa pričakujemo še večje premike z usposobitvijo nove telovadnice, katera je ena izmed največjih pridobitev naše temeljne organizacije na tem področju.

Letovanje delavcev v času letnih dopustov imamo organizirano v okviru DO LESNA, ki ima počitniške domove v večih krajih ob morju, katerih usluge koristi veliko naših delavcev.

Tudi v bodoče bo glavna naloga skrb za delovnega človeka in izboljšanje družbenega standarda, kar so si v svojih programih zadale tudi DPO, to pa bomo lahko uresničili le s skupnimi prizadevanji za boljše rezultate dela in tako ustvarili še več sredstev za skupno in splošno porabo.

Marina Beliš

Uspešna prodaja je odvisna od kvalitetne proizvodnje

Spomin mi nehote uide leta nazaj, ko smo bili lesnoindustrijski obrat in smo v skromnih delovnih prostorih — lesenih barakah delali jaffa zaboje, palete, risalne deske in nazadnje panel plošče. Delovni pogoji niso bili lahki. Ni bilo modernih, lepih hal in naprav tako kot danes. Temu primeri so bili tudi dosežki. Ker nam proizvodnja naštetih artiklov ni prinašala pozitivnih rezultatov, se je bilo treba odločiti za nov artikel, ki bi naj bil donosnejši od predhodnih. Osnovna surovina, ki bi jo trošili pa bi bila iverna plošča, saj je bila leta 1973 zgrajena na Otiškem vrhu Tovarna ivernih plošč in tako bi imeli surovino doma. Ukinjena je bila proizvodnja panel plošč in prešli smo na nov proizvodni program, to je proizvodnja SUMO furniranih podbojev in stensko stropnih oblog ter rolo omaric.

Proizvodnja je stekla v zelo skromnih delovnih prostorih s prav tako skromnimi delovnimi stroji in napravami.

Želeli smo pridobiti domačega in tujega kupca, predvsem zahodnonemškega. To nam je v začetku sicer uspelo, kaj kmalu pa se je pokazalo, da kvaliteta ne ustreza zahtevam kupca. Nemški kupec je začel vračati blago. Vrstile so se reklamacije. Nastopile so velike težave. Zgubili smo zaupanje doma in na tujem.

Imeli smo samo dve možnosti:

1. nehati ali
2. pričeti znova.

S korenitimi spremembami v naši TOZD smo se rešili težav, ki so nas skoraj uničile. Morali smo marsikaj storiti, da popravimo to, kar smo izgubili — to je, ponovno ustvariti zaupanje in pridobiti domače in tuje kupce.

Glavno vodilo je delati dobro, kvalitetno, upoštevati dogovorjene odpreme roke in se prilagajati tržišču.

Mislilim, da smo si zaupanje že ustvarili, vendar nas to ne sme uspavati in moramo paziti, da ga ne izgubimo.

Kljub povečani proizvodnji ne moremo pravočasno izdabaviti vseh naročil. Trenutno je povpraševanje večje od ponudbe.

Lahko se pohvalimo z dosežki v naši proizvodnji. Stensko-stropne obloge proizvajamo v sedmih furnirjih. Novost so tudi rustikalne krtačene obloge, katere proizvajamo v sedmih barvnih odtenkih. Velika pridobitev v naši tovarni je možnost proizvodnje furniranih ploskovnih elementov.

Novost na tržišču so tudi luženi vratni podboji SUMO. Prepričani smo, da bodo naše kupce navdušili in da imamo velike možnosti pri prodaji tega izdelka. Tudi zahodnonemški trg se zanima za te podboje.

Poslovno največ sodelujemo s podjetjem SLOVENJALLES, ki prodaja naše izdelke doma in na tujem. Prav tako je sovlagatelj v naše investicijske naložbe, zato menimo, da se bo sodelovanje še bolj okrepilo in bo še uspešnejše.

Uspešno se vključujejo tudi drugi poslovni partnerji širrom Jugoslavije npr. FURNIR Zagreb ter LESNINA Ljubljana s svojimi poslovalnicami. Izvažamo v Avstrijo in Zahodno Nemčijo.

Kljub pozitivnemu povpraševanju pa ugotavljamo, da bi bilo to še večje, če bi kupci poznali naše proizvode. Veliko področij še ni obdelanih. Imamo sicer predstavništva v Ljubljani in Splitu, prodajalne v Pamečah, Beogradu in Drnišu, komercialna predstavnik za področje Hrvatske in Srbije, vendar to še ni dovolj.

Moramo reči, da še vedno posamezna trgovska podjetja premalo upoštevajo želje kupcev in naročajo samo tisto, kar ustreza okusu posameznika, ki je zadolžen za nabavo in dobesečno zavračajo nekatere naše izdelke, npr. rustikalne obloge, pa tudi vratne podboje.

Zato naj bo nekaj pozornosti posvečene tudi reklamam, ki naj seznanja tržišče z možnostmi, ki jih nudimo.

Ne smemo se zadovoljiti s tem, kar smo dosegli v zadnjih letih, temveč moramo iskati nove možnosti za proizvodnjo še drugih izdelkov oziroma novitet in širiti krog domačih in tujih kupcev. Zavedati se moramo, da je naš kupec vedno bolj zahteven in želi ter išče novosti in spremembe.

Alenka Šimič

Osnovna organizacija Zveze komunistov

V dokaj majhnem lesno-industrijskem obratu, kot se je takrat imenoval, ni bilo čutiti nikakršnega političnega delovanja. Z njegovim razvojem je rastla tudi potreba po organiziranem političnem delu v kolektivu. Tako je bila leta 1974 ustanovljena osnovna organizacija ZK.

Osnovna organizacija ZK, kljub temu, da je bila maloštevilna, je bila vseskozi spodbudnik napredka, od dokaj preproste, pa vse do sodobne proizvodnje. S svojimi predlogi in političnim delovanjem ne samo v TOZD, temveč tudi na nivoju delovne organizacije kot celote, je mnogo prispevala k doseženim rezultatom.

Člani ZK so poleg svojega aktivnega dela v proizvodnji sodelovali tudi v političnih akcijah bodisi v občinskem ali širšem merilu in uspešno opravili svoje dolžnosti. Posebno so bili aktivni v procesu vgrajevanja demokratičnih samoupravnih odnosov, pri pripravah na sprejetje zakona o združenem delu in ob sprejemanju samoupravnih sporazumov ter drugih splošnih aktov v TOZD. Prav tako člani ZK tvorno delujejo v raznih društvih in političnih organizacijah. V skladu z našo družbeno ureditvijo, ki temelji na delegatskem sistemu, so vključeni v samoupravne interesne skupnosti.

OO ZK je prav tako pozorno spremljala vsa dogajanja v svetu. Še posebno spremlja in podpira boj nekaterih neuvršenih držav in politiko ZKJ.

V prihodnje bo osnovna organizacija ZK bolj kot doslej spremljala rezultate poslovanja TOZD ob periodičnih in zaključnih računih, priprave letnih in srednje-

ročnih programov razvoja, programe naložb v razširjeno reprodukcijo, kadrovanje v samoupravne organe in njihovo delo pri sprejemanju samoupravnih splošnih aktov in vse naloge, ki jih pred nas postavlja zakon o združenem delu.

Delo OOS ob razvoju naše tovarne

OOS je bila prisotna v naši tovarni že pred osvoboditvijo. Seveda so se takrat sindikati borili proti izkoriščevalcem delovnih ljudi in pomagali delavcem ob raznih sporih proti izkoriščanju. Takrat je bila naša tovarna v zasebni lastnini Druškoviča. Res je takrat bila tu le mala lesna industrija in zato tudi delo sindikata ni prišlo do izraza. Po osvoboditvi, ko so tovarne prišle v roke delavcem, je sindikat dobil drugo vlogo, kjer je bilo potrebno ljudi nenehno opozarjati in jih prilagajati k novemu načinu gospodarjenja in vodenja. Ljudje so morali dojeti, da je tovarna njihova, kar si ustvarijo, je njihovo, zato je potrebno gospodariti kot s svojo lastnino. Le na tak način so takrat sindikati uspeli obdržati in zainteresirati ljudi k novemu načinu gospodarjenja — to je z družbeno imovino.

Z leti razvoja naše družbe se je tudi delo sindikata bistveno spreminjalo. Od organiziranja ozimnic in raznih sindikalnih izletov se je sindikat organiziral kot največja množična družbenopolitična organizacija, ki je

Še posebej si bomo prizadevali za povečanje števila članov naše organizacije kakor tudi za njihovo idejno-politično izobraževanje. Pri tem moram naglasiti, da imajo ostale družbenopolitične organizacije, vodstvo TOZD in celoten kolektiv veliko razumevanje za izobraževanje članov OO ZK, saj je ZK tista sila, ki je delavski razred že tolikokrat popeljala v boj za boljši jutrišnji dan. Zato si moramo še bolj prizadevati, saj je pred nami še veliko nalog, ki jih moramo uresničiti. Prav tako si moramo prizadevati pri uresnitvi zamisli tovariša Edvarda Kardelja o našem socialističnem samoupravnem sistemu.

B. M.

ka stališča, po sprejetju zakona o združenem delu pa je sindikat nosilec, da se ti sklepi tudi izvajajo. Tako smo po sprejetju zakona dolžni, da temeljito razpravljamo o zaključnih računih, delitvi sredstev, gospodarjenju, kakor tudi planiranju.

Tako smo v naši temeljni organizaciji po dobrih rezultatih gospodarjenja pristopili k novi izgradnji tovarne. Ob dobrem sodelovanju političnih organizacij in direktorja TOZD, nam je uspelo izpeljati novo investicijo, ki pa ni bila majhna, saj sedaj delamo v popolnoma novi tovarni. Z njo pa smo dobili tudi novo možnost večjega ustvarjanja boljših pogojev dela. Za sindikat in za skrb delavca pa je veliko vredna tudi rekreacijska dvorana in bolje organizirana prehrana. V vsem tem obdobju pa nismo pozabili na družbeni standard naših delavcev.

Z vse večjo aktivnostjo dela sindikatov pri organiziranju in odločanju pa sindikat sprejema vedno nove naloge od republiškega in občinskega sindikata. Teh nalog pa ni malo, saj je sindikat nosilec vseh akcij in dogajanja pri nas. Pri reorganiziranju naše družbe po samoupravnih interesnih skupnosti je odgovorna stalna naloga sindikata, da spremlja delo delegatov in delegacij, kar se pa nam še ni popolnoma posrečilo. Čim prej bo treba preiti v obdobje, kjer bodo delegati v svojih samoupravnih interesnih skupnostih, kakor tudi v zboru združenega dela, prihajali z direktnimi vprašanji in dobili zaželen odgovor, odgovorne službe pa pravočasno posredovale potrebna gradiva, da bodo delegati predlagali dnevne reče. Le tako bomo prišli do rezultatov, da bo delavec zastopal tako svojo interesno skupnost v TOZD, kot v svoji krajevni skupnosti.

Sedaj je to ena od največjih nalog sindikata, da to izpelje. Nenehno in sproti pa mora spremljati tudi rezultate poslovanja, dela samoupravnih organov in vseh ostalih družbenopolitičnih organizacij.

Srečko Tučman

Pziznanja za dolgoletno in požtvovalno delo v TOZD so prejeli:

1. Matvos Franc	20. Čas Pavla	39. Zorman Franc
2. Rubin Anton	21. Dražnik Marija	40. Žnidar Angela
3. Pogač Jurij	22. Gracej Viktor	41. Ras Barbara
4. Gregor Jožica	23. Gril Angela	42. Šmon Marija
5. Sidar Ivan	24. Herman Jože	43. Tone Marija
6. Bricman Matilda	25. Lipuš Ivan	44. Vajde Antonija
7. Bricman Ivan	26. Lakovšek Terezija	45. Ajtnik Marija
8. Aberšek Franja	27. Lahovnik Stanka	46. Gavez Pavla
9. Stanko Julka	28. Landeker Marija	47. Hutmajer Marija
10. Arnejčič Jože st.	29. Prednik Ivan	48. Jamnikar Vera
11. Šimič Alenka	30. Paradiž Viktor	49. Kormanšek Terezija
12. Hirtl Jože st.	31. Pevec Antonija	50. Naglič Marija
13. Mezner Miha	32. Polenik Anton	51. Borštner Cveta
14. Šuler Jože	33. Plazovnik Mihael	52. Aberšek Stanko
15. Kamnik Marija	34. Perko Viktorija	53. Goličnik Antonija
16. Ajtnik Angela	35. Senoveršnik Bernard	54. Paradiž Vida
17. Vrtič Avgust	36. Škafer Ana	55. Konečnik Zorka
18. Brumec Karolina	37. Vošner Stanko	56. Ring Franc
19. Paradiž Marija	38. Vrtar Franc	

Občinska plaketa za inovatorstvo

V vsakem procesu, v tovarnah in drugod, nastajajo nove stvari ali pa se obnavljajo stare. Povsod je nekaj ljudi — delavcev, ki se drugače ne razlikujejo od večine kakor po volji, vztrajnosti in znanju, predvsem pa po želji, da v svojem življenju naredijo še nekaj, nekaj več, kar ostane in koristi tudi drugim. To so včasih popolnoma nepoznani ljudje.

Eden od takih je v naši tovarni tudi Bricman Ivan, vodja vzdrževanja. Nekje drugje

bi bil konstruktor, bil bi bogat če bi živel po izreku: »Mi smo si izmislili, Nemci pa so izdelali«. Živi med stroji, njegov glavni del življenja so stroji. Pozna jih. Pozna njihove zakonitosti. Ve, da se tudi stroji utrudijo, tudi stroji so potrebni počitka. Za njega pa to ne velja. Pa tudi za njegovo skupino včasih ne. Če se pokvari stroj, dela s svojo skupino dopoldne, popoldne, ponoči, v nedeljah ali praznikih. V plašču, prepojenim z oljem, s potnim čelom in z dolgimi močnimi

prsti, ki so navajeni ključev in ostalega orodja, vrača strojem življenje. Ob takih, neredkih primerih pozabi na družino, na želje otrok in ženo, pa tudi oni so veseli, če Ivan reši problem.

Mlad je bil zajet v vrtinec življenja. Njegovo otroštvo je minilo brez očeta in brez matere. Mlad je okusil tujino in zgodaj so ga naučili delati. Delati mu ni nikoli težko — težko pa mu je, če se spomni na tiste, ki še v osmih urah ne vedo, kaj bi počeli. Opravljal je različne poklice in se od vsakega veliko naučil. V Tovarno pohišstva Pameče je prišel pred 25. leti. Delal je v mehanični delavnici. Naredil je mojstrski izpit in postal njen vodja.

V času službovanja se je po njegovih idejah izdelalo več strojev in naprav. Njegov prvi stroj je bila mazilka, narejena iz lesa, služila je pa za mazanje sredic. V istem obdobju je bilo izdelano tudi dvigalo za nalaganje sredic na voz. Potem je rezkar preuredil za rezkanje risalnih desk. Leta 1960 pa je bila v Pamečah izdelana prva pnevmatska naprava — miza za stiskanje risalnih desk. Potem se je izdelalo še več orodij in naprav, pač kot je narokoval tehnološki proces in kakršna je bila spodbuda, zanimanje in posluh.

S prihodom novega direktorja in z oživljanjem »Pa-

meč«, je tudi na področju novatorstva zavel nov duh. V tem času je bilo izdelanih več težjih in zahtevnejših strojev, med katerimi so:

— koordinatka, narejena s sodelovanjem tov. Komljanca, služi za vrtanje elementov podboja.

— Sledila je koordinatka za vrtanje elementov rolo omaric.

— Pnevmatške škarje za rezanje furnirja so bile prav tako narejene doma, ker je izdelovalec strojev »Kuper«, šele pozneje izdelal podobne škarje. Tudi za rezkanje oblog se ni našlo primerne stroja. Doma je bil izdelan dvojni rezkar, na katerem rezkajo obloge v enem prehodu s hitrostjo 50 m/min.

V zelo kratkem času in samo s štirimi vzdrževalci je tov. Bricman za nove proizvodne prostore izdelal:

— tekoči trak za pakiranje oblog,

— tekoči trak za pakiranje podbojev,

— linijo za izdelavo rolo omaric.

V delu pa so nove mize za stiskanje in vrtanje podbojev.

Ni se mogel šolati kot njegovi vrstniki. Dolga je bila pot dokazovanja sposobnosti, vendar uspel je v poklicu in privatnem življenju. Uspeti pa se da, če je želja, volja in srce. Kjer je volja, tam je tudi pot, pa četudi je trnova — je za moža kot je Ivan in za tiste, ki so mu zaupali in omogočali.

Občinsko plaketo za inventivno dejavnost je podelil predsednik izvršnega sveta skupščine občine Slovenj Gradec Maks Vončina našemu dolgoletnemu sodelavcu in inovatorju Ivanu Bricmanu

Vsi smo odgovorni za varnost pred požari

Ob razvoju lesne industrije v tovarni povišstva Pameče smo že leta 1956 začeli misliti na ogrožanje našega premoženja zaradi požara. Zato smo formirali svoje gasilsko društvo. V svoje vrste smo pritegnili člane, ki so imeli posluš za to humano organizacijo.

V začetku smo imeli precej težav z opremo in kljub temu smo že takrat pokazali svojo vrednost, saj ni prišlo do večjih požarov.

Z razširitvijo proizvodnega procesa od bivše žage do izdelave panelk se je večala tudi požarna nevarnost, zato je odbor gasilskega društva sprejel sklep, da je potrebno v taki proizvodnji usposobiti vsakega člana kolektiva v preventivni dejavnosti, kakor tudi z znanjem, ki ga mora imeti vsak gasilec. Postopoma smo vključevali tudi nove člane in do leta 1963 je moral vsak delavec opraviti izpit za izprašane gasilca. S tem nismo pridobili samo usposobljene člane za delo v gasilstvu, ampak tudi teoretično in praktično poučene delavce, ki so znali preventivno čuvati svojo imovino, ob morebitnih požarih pa tudi gasiti.

Ker je v proizvodnih prostorih veliko lesnega prahu, vemo pa, da je ta zelo nevaren glede požarov in eksplozij, smo imeli zagarantirano požarno varnost in zato smo imeli v celem obdobju samo začetne požare brez večje gnotne škode, razen enega, ki pa ni bil v proizvodnem prostoru, ampak v bivših pisarnah in stanovanjih. Ta edini večji požar je bil leta 1965. Že ob ustanovitvi gasilskega društva TOZD tovarne povišstva Pameče, smo delali na tem, da se formira tudi ženska gasilska desetina z utemeljitvijo, da je bilo že takrat zaposlenih približno polovica žensk.

Tako imamo še danes sklep, da mora biti vsak član kolektiva tudi član gasilskega dru-

GASILSKA ZVEZA SLOVENIJE

PODELJUJE

tekmovalni enoti članic

I.G.D. Tov. povišstva Pameče
zlato tekmovalno značko

DIPLOMO

za uspešno tekmovanje
v gasilskih in gasilsko-športnih
tekmovalnih disciplinah
na republiškem tekmovanju
v Mariboru 9. VII. 1978

Tajnik:

Nacelnik ŠO:

Preddsednik:

štva. Z tako organizacijo tudi rezultati niso izostali.

Vsa ta leta smo se udeleževali gasilskih tekmovanj, tako v občini, regiji, republiki, kot tudi vseh tekmovanj, ki so bila organizirana v okviru Lesne. Naši člani in članice so bili prisotni tudi ob vseh akcijah oziroma proslavah, za katere smo dobili nalog od občinske gasilske zveze ali z vodstva podjetja, da se jih udeležimo. Ob izgradnji nove tovarne je pred gasilsko društvo postavljena tudi nova naloga: ČUVATI to tovarno in usposabljeni nove člane kolektiva.

Zato je bil sprejet sklep upravnega odbora, da takoj po kolektivnem dopustu pristopimo k poučevanju vseh delavcev o preventivnem varstvu pred požari, da organiziramo tečaj za izprašane gasilce. Tako bomo formirali v vsako izmenno desetino, ki bo pripravljena v slučaju požara takoj pristopiti k akciji.

V letošnjem letu pa smo si zadali tudi nalogo, da bomo organizator gasilskega tekmovanja v okviru Lesne.

Z gasilskim pozdravom »Na pomoč!«

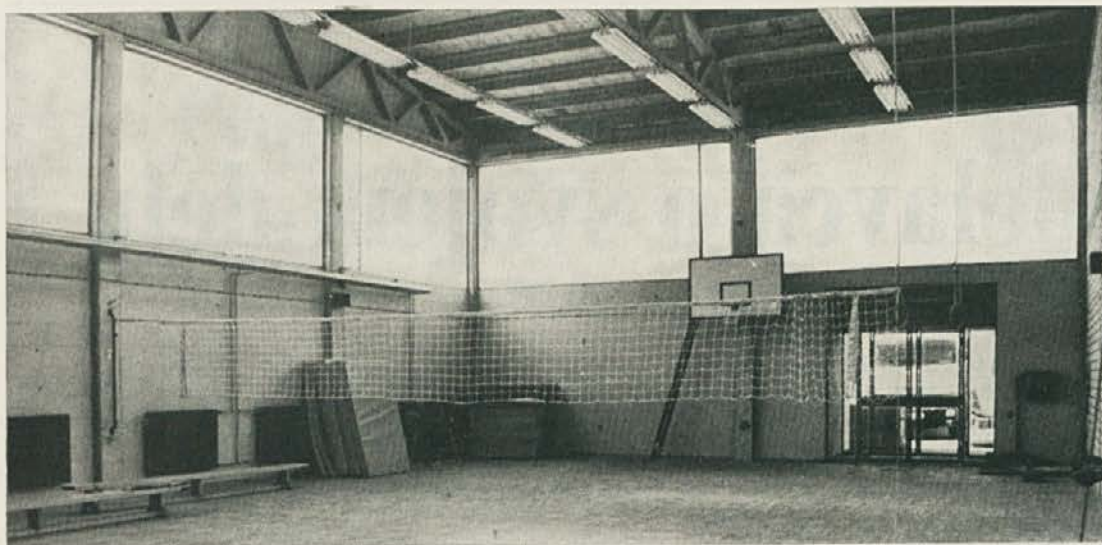
Agica VERČKOVNIK

Razvitje prapora prostovoljnega industrijskega gasilskega društva Pameče

Prva gasilska moška in ženska desetina TOZD TP Pameče

Na novo zgrajena telovadnica v Pamečah

Glasilo VIHARNIK izdaja organizacija združenega dela LESNA Slovenj Gradec, gozdarstvo in lesna industrija, n. sol. o.

Ureja uredniški odbor:

Vida Vrhnjak, Tone Modic, Ludvik Kotnik, Jože Gosak, Marija Krautberger, Oto Cegovnik, Hedvika Janše, Jurij Sumečnik, Andrej Sertel, Marjan Cuješ, Maks Nabernik.

Glavni urednik: Andrej Sertel — Odgovorna urednica: Ida Robnik — Lektorica: Majda Klemenšek — Tehnični urednik: Bruno Znidaršič — Naklada: 5000 izvodov.

Klišeji in tisk: CGP Mariborski tisk, TOZD Tiskarna, Tržaška cesta 14, 62000 Maribor, 1979.

R e k r e a c i j a

Ze več let naši športniki uspešno zastopajo naš TOZD na občinskih sindikalnih tekmovanjih, redno pa se udeležujejo tudi tekmovanj v okviru Lesne Slovenj Gradec.

Na zemljišču, kjer stoji danes nova proizvodna hala je bilo odbojgarsko igrišče, kjer so naši delavci igrali odbojko med prostim delovnim časom. Zelo težko jim je bilo, ko so morali pospraviti drogove in mrežo, posebno pa še, ko je buldožer zaoral v dolgo teptana tla. V mislih so se za vedno poslovili od tega edinega igrišča.

Naši delavci so bili izredno veseli, ko se je pod streho naših novih proizvodnih prostorov določil prostor za rekreacijsko dvorano. Prostori dvorane so prirejani za igranje košarke, odbojke in rokometa, odskočne deske, uteži, lestve itd.

S tem je dana osnova našemu delavcu za organizirano športno delovanje v vseh letnih časih.

Stanje v naši proizvodnji se normalizira in je že dana možnost za normalni ritem življenja, v katerem bo imel tudi šport pomembno vlogo med starimi in mladimi.

Izdelali smo tudi že anketo, v kateri so delavci izrazili želje po posameznih športnih panogah. Največje zanimanje je bilo za odbojko, za katero so bili prikrajšani v času izgradnje, na drugem mestu pa je bil namizni tenis. Nekoliko manj zanimanja pa je za košarko in orodno telovadbo.

Pri nas najbolj priljubljen zimski šport je smučanje, za kar so z izgradnjo vlečnic na

Kopah dani odlični pogoji. Vsako zimo organiziramo smučarske tečaje. Na koncu teh tečajev pa je seveda tekmovanje za vse tečajnike; boljši se borijo za 1. mesto, tečajniki z manj sreče pa kot je že navada, za klobaso.

Z rekreacijsko dvorano pa je nam dana možnost vzgajanja tudi v tistih športnih disciplinah, za katere do sedaj nismo imeli možnosti.

Marjan Tovšak

Med odmorom se prilže kratek klepet

Naša sodelavca o svojem delu

V tem sestavku vam želim predstaviti dva sodelavca iz TOZD TP Pameče, ki svoj prosti čas posvečata umetniškemu ustvarjanju. To sta Stane Gostenčnik in Franc Potisk.

Stane Gostenčnik

STANE GOSTENČNIK: Rojen je bil 27. 4. 1938 kot nezakonski sin. Mati ga je zapustila, ko je bil star dve leti. Takrat se je začela trnjeva pot njegovega življenja. V letih med NOB je okusil revščino in bedo pri krušni materi. Trpel je pomanjkanje hrane in ljubezni, ki mu je mačeha ni dajala. Po končani vojni je moral s trebuhom za kruhom. Služil je pri kmetih, kjer je moral zgodaj vstajati in trdo delati.

Ta del življenja se mu je močno vtisnil v spomin. V prvih zapisih, ki so nastali pred desetimi leti, opisuje ravno tesnobne občutke iz svojega otroštva.

Nadaljna življenjska pot ga je zanesla v tujino. Kot šofer je prepotoval skoraj vso Evropo. Na potovanjih je marsikaj videl in doživel. Sedaj dela v Tovarni pohištva Pameče, kjer opravlja naloge in opravila viličarista.

1. Kaj je vplivalo na odločitev, da ste se začeli ukvarjati s pisanjem?

GOSTENČNIK: Pred desetimi leti, ko sem nehal potovati, sem naenkrat imel veliko časa, ki ga je bilo potrebno zapolniti. Velikokrat so privreli na dan spo-

mini iz mojega otroštva in nekega dne sem sedel za mizo in jih začel zapisovati. Ugotovil sem, da mi pisane gre od rok in sem začel pisati eseje in pesmi. Pisal sem predvsem o doživljajih, občutkih in razmišljanjih z mojih potovanj po tujih deželah.

2. Ali vam kdo pomaga, svetuje, vas usmerja pri delu?

GOSTENČNIK: Vse kar sem zapisal hranim doma. Svojih del nikomur nisem pokazal, zato tudi nisem dobil od koga kakšnega nasveta oziroma mnenja.

3. To pomeni, da še niste nikjer objavili svojih del. Ali nameravate to kdaj storiti?

GOSTENČNIK: Razmišljal sem že o tem, da bi vse svoje zapiske in potopise strnil v celoto in jih objavil.

Stane Gostenčnik pri vožnji viličarja

ŽIVLJENJSKA

Me slovenska mati je rodila,
dve leti starga me zapustila.
Se v tujino je podala,
si moža je tam izbrala.

Jaz pri očetu sem ostal,
si oče drugo je izbral.
Njej Roza je bilo ime,
takrat se hudo mi začne.

Si ona denarce je šla služiti,
jaz pa imel sem usrano rit.
Potem ko domov prišla je,
takrat mi je bilo gorje.

Ko sem bil v četrtem letu,
sem moral iti že po svetu,
sem moral živino, ovce pasti,
pa še dobil sem jih večbarti.

Je bila zjutraj ura štiri,
se kmet široko našopiri:
»Zeni hitro živino past,
če ne, boš zopet klobasast!«

Potem ko sedem je odbilo,
se mi v šolo je mudilo.
Se nisem umil in ne počesal,
me v šoli učitelj je obtesal.

Večkrat sem moral bit po šoli,
včasih sem šel pa naokoli.
Doma me kmet s pasom čaka:
»Se spet potepaš, mala sraka!«

Za kosilo juha je krompirjeva,
al gajžla že namazana,
da živino past bom gnal
zvečer pa z lučjo jo bom iskal.

V poznem mraku sem prignal
ter konjem jesti sem še dal.
Ob osmih večerja je bila,
nato sva s kmetom krmo rezat šla.

Ob enajstih krmo sva narezala,
potem sva spat se spravila.
Drugi dan pa zopet se ponovi,
kar od petega stavka se glasi.

Gostenčnik Stane

Franc Potisk

Franc Potisk izhaja iz Rač pri Mariboru. Nekaj let je učiteljeval na Kozjaku, pred tremi leti pa se je zaposlil v tovarni pohištva Pameče, kjer opravlja naloge in opravila refenta za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito. Tu je prišel v neposredni stik z lesom in oblikovanjem. Ko mu je nekoč pokazal sodelavec intarzijo, ki jo je sam naredil, si je mislil, da bi takšno stvar lahko naredil tudi on. Priskrbel si je les in orodje in začel delati. Uspelo mu je.

1. Kot mi je znano, je vaše izrazno sredstvo les. Ali lahko odgovorite na vprašanje, zakaj ravno les in ali imate željo, da bi ustvarjali še v kakšnem drugem materialu?

POTISK: Do sedaj sem pri svojem delu uporabljal samo les in tudi mislim pri tem materialu ostati. Les se dá precizno obdelati, lahko ga je oblikovati in končno najlaže ga je dobiti.

2. Kdo vas je navdušil za kiparjenje in kje ste se tega dela naučili?

POTISK: Ko sem nehal delati v prosveti, sem imel naenkrat veliko več časa kot prej. Nikoli nisem razmišljal o tem, da bi kdaj delal kaj takega. Intarzije sem začel delati, ko sem se zaposlil v Pamečah, kjer sem prišel v stik z lesom. Prvo takšno delo sem videl pri sodelavcu in prišlo mi je na misel, da bi poskusil tudi jaz.

3. Kaj pospešuje, razvija vaše hotenje po ustvarjanju?

POTISK: Oblikovanje lesa mi je hobby. Ko kiparim se sprostim. Vsekakor, nekaj moram delati.

4. Koliko stvaritev ste že izdelali? Ali hranite vse doma ali katero tudi odtujite?

POTISK: Vsega skupaj sem naredil okrog trideset intarzij. Večino mojih del sem daroval prijateljem ali znancem, dve intarziji sta v poslovnih prostorih naše tovarne, nekaj pa jih imam doma.

5. Ali ste že imeli razstavo svojih del?

POTISK: Svojih del še nikoli nisem razstavljal in tega tudi ne nameravam.

6. Kakšen odnos imajo vaši najbližji do vašega hobbya?

POTISK: Všeč jim je. Hčerka se navdušuje za to vrsto umetnosti in z veseljem jo opazujem, ko dela. Veliko pa mi pomeni pomoč in razumevanje, ki mi ga nudijo sodelavci v tovarni.

7. Kakšni so vaši načrti za v prihodnje?

POTISK: Delal bom, kolikor bom imel materiala in čas.

I. R.

Portret, les

Relief, les

PRIZNANJE ZA POŽRTVOVALNO DELO V SAMOUPRAVNIH ORGANIH IN DRUŽBENOPOLITIČNIH ORGANIZACIJAH SO PREJELI:

MATVOZ FRANC

KNEZ IRENA

TUČMAN SREČKO

ČEGOVNIK OTO

LANDEKER LEOPOLD

PARADIŽ VINKO

RING FRANC

RUBIN ANTON

PERŠE JOŽE

DELO

RAZVOJ

USPEHI

Mladi v tovarni

Mladinska organizacija TOZD Tovarna pohištva Pameče je bila ustanovljena leta 1973. Začetek je vedno težak, zato aktivnost organizacije v prvih letih ni bila na višku.

Ob podpori družbenopolitičnih organizacij se je stanje nekoliko izboljšalo, vendar bi lahko bilo še boljše, če bi se vsi mladinci zavedali svojih dolžnosti in izvrševali zadane naloge.

V družbenopolitičnih organizacijah, samoupravnih organih in samoupravnih interesnih skupnostih imamo povsod zastopane delegate, ki zastopajo želje in pomagajo reševati probleme, tako v našem TOZD, kot tudi v krajevni skupnosti in občini.

Vsa ta leta in še sedaj delujemo na športnem področju, izvršujemo delovne akcije, se udeležujemo pohodov in sodelujemo z ostalimi mladinskimi organizacijami.

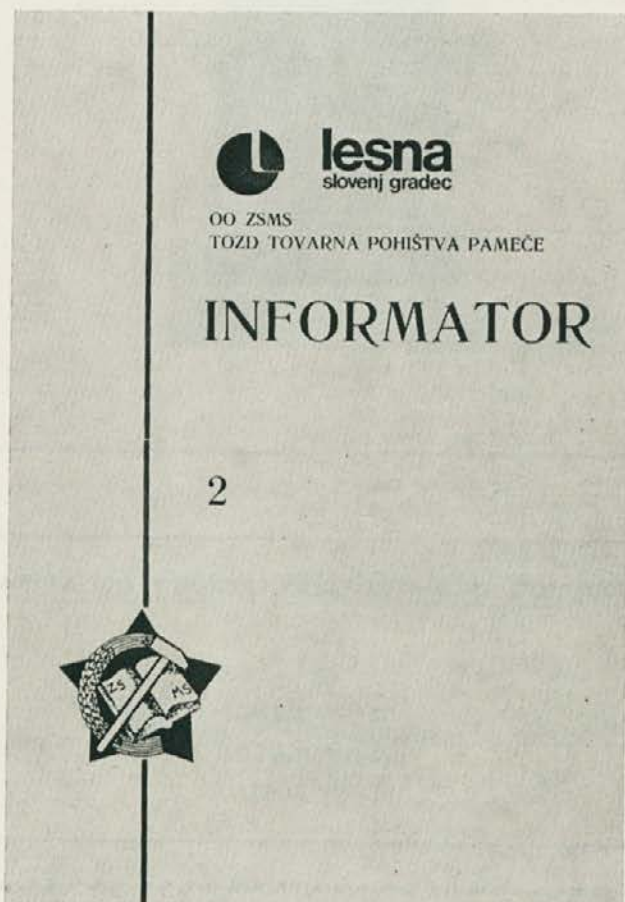
Že v letu 1976 smo si zadali eno največjih nalog: to je, da bomo na delovnih mestih vestno opravljali naloge, ki so nam zadane, da bomo pravilno izkoriščali sredstva dela in delovni čas ter vse materiale ker le tako lahko pripomoremo k boljšim rezultatom poslovanja.

Poleg ostalih nalog smo si zadali sklep, da bomo z internim glasilom »Informator« obveščali mlade v TOZD.

V letošnjem letu je bilo izvoljeno novo predsedstvo, ki pospešeno dela in pridobiva nove aktivne člane in se je številčno povečalo za več kot enkrat.

Tako pričakujemo, da se bo delovanje mladine še bolj pokazalo na vseh področjih.

Janja AJTNIK

Pozdravni govor glavnega direktorja Lesne Petra Planinšca

Osrednji govor direktorja TOZD Bena Kärnera

V kulturnem programu so sodelovali mešani pevski zbor iz Slovenj Gradca in folklorna skupina »Rej« iz Smartna pri Slovenj Gradcu

Govor predstavnika družbenopolitičnih organizacij občine Slov. Gradec Frančka Vavpota

S proslave

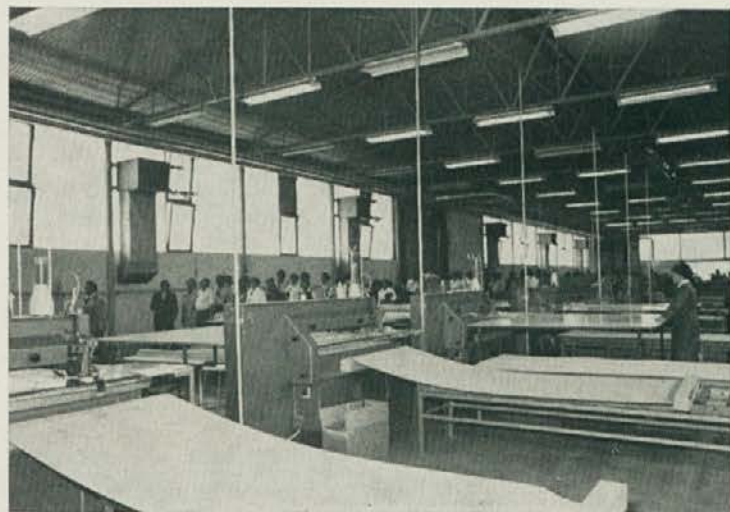
S
proslave
ob
otvoritvi
novih
proizvodnih
prostorov

Direktor TOZD TP Pameče Beno Karner je prerezal vrvico in otvoril nove proizvodne prostore

Otvoritveni govor predsednika OOS Srečka Tučmana

Med ogledom na novo urejene furnirnice

S proslave!

